

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සබ්බධම්මෙසු අප්පට්භනඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ අර්භත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිල ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ච විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්චාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

කො නු භාසො කිමානන්දො, නිච්චං පජ්ජලිතෙ සති අන්ධකාරෙන ඔනද්ධා, පදීපං න ගවෙස්සථ

ධම්මපදය 146
11 වෙනි ජරාවග්ගය - 1

නිතර රාගාදී එකොළොස් ගින්නකින් දැවෙන්නා වූ (ලෝ වැසියනි, තොපට)
කුමන සිනහවක් ද ? කුමන සතුටක් ද ? (අවිද්‍යා නැමැති) මහ අඳුරෙන්
වෙළී ඇති කල්හි, පහන (ආලෝකය) නො සොයවූ ද ?

කෙටි සටහන: රාගාදී එකොළොස් ගින්නකින් ගිනිගෙන දිලිසෙන්නා වූ ලෝ වැසියෝ ඉතා
කුඩා ආශ්වාදයක් ලැබ සිනහ වෙත්, සතුටු වෙත් ; අපගේ ජීවිත මහ ගිනි ගොඩකින් දැවෙමින්
පවතී. නමුත් මොහ නැමැති අඳුරෙන් වෙළී සිටින අපට එය ඉතා සාමකාමී ලෙස, සන්සුන් ලෙස
ගෙවෙන බවක් හැගේ. ඔබ මේ ලෝකයේ සිටින යහපත් මිනිසුන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙස ඔබට
වැටහෙනු ඇත. ඔබ දරුණු අපරාධ නො කරන්නෙකු ලෙස ද, ඉතා නිරෝගී පුද්ගලයෙකු ලෙස ද,
ඤාති මිත්‍රාදීන් සහිත වූ ගේ දොර ඉඩකඩම් යාන වාහන සහිත වූ ධාර්මික රැකියාවක් සහිත වූ
වාසනාවන්ත පුද්ගලයෙකු ලෙස ද ඔබට වැටහෙනු ඇත.

මෙතෙක් කල් ජීවිතය ගත වූ අයුරින් ම හෙට දිනයත් වාසනාව සහිතව සන්සුන් ව සාමකාමී ව
ගෙවෙනු ඇතැ යි අපගේ බලාපොරොත්තුව යි. නමුත් ‘හෙට’ නැමැති දිනය ගැන මොහොතක්
නුවණින් සිතා බලන්න. මාරයා සමඟ විශේෂ ගිවිසුමක් අපට නැත. මරණය කවදා, කොතැනක,
කවර වෙලාවක, කුමන ආකාරයකින් සිදුවේදැ යි අපි නොදනිමු. හෙට ඔබේ ජීවිතයේ අවසන්
දිනය වුවහොත් ? ඔබ එයට සූදානම් ද ? ඔබට මුහුණ දිය හැකි වන්නේ කුමන ආකාරයක
මරණයකට ද ? රෝගයකින් මිය යාමකට ද ? රිය අනතුරකින් මිය යාමකට ද ? එසේ නැතහොත්
වෙඩි පහරකින් හෝ බෝම්බයකින් මිය යාමකට ද ? සුළි සුළඟකින් සුනාමියකින් භූමි
කම්පාවකින් වැනි ස්වභාවික විපතකින් මිය යාමකට ද ? හොඳින් සිතා බලන්න. මරණය සිද්ධ
වන මොහොත ඉතා දරුණු වේදනාවක් සහිත බව නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රකාශ කර ඇත. ඔබට

සිහිය ඇතිව එම මොහොතට මුහුණ දිය හැකිද ? එම දරුණු වේදනා මැද භයක් දුකක් ශෝකයක් ඇති කර නො ගෙන සතර අපායෙහි ඉපදීම වැළකීමට තරම් සිහියකින් ප්‍රඥාවකින් කුසල් සිත් පවත්වා ගත හැකි ද ?

එසේ නැති නම් හෙට ඔබගේ දැස නොපෙනී ගියහොත්, කන් බිහිරි වුවහොත්, අත පය සෙළවීමට නොහැකි වුවහොත් එය කොයිතරම් වේදනාකාරී අත්දැකීමක් වනු ඇත් ද ? හෙට ඔබගේ ධනයට (ගින්නෙන් හෝ ජලයෙන් හෝ සොරුන්ගෙන් හෝ) හානියක් වුවහොත්, ඥාතීන් විපතට පත්වීමෙන් වැලපීමට සිදුවුවහොත් එය කොයිතරම් දුකක්, ශෝකයක් සහිත අත්දැකීමක් වනු ඇත් ද ? සමහරවිට මෙය උවමනාවට වඩා අසුභවාදී ලෙස සිතීමකැයි කෙනෙකුට සිතෙනු ඇත. එය පුද්ගලයාට කරුණක් නො වේ. එය සසර ගැන හෝ ජීවිතය ගැන හෝ වැටහීමක් නො මැති පුද්ගලයාගේ වින්තන රටාව ය. ව්‍යසනයක් පැමිණෙන තෙක් එය ගැන නොසිතා සිටීම, එම ව්‍යසනයට මුහුණ දෙන ආකාරය නොසිතීම පෘථග්ජන ස්වභාවය ය. උදාහරණයක් ලෙස අප දේශයෙහි සුනාමි ව්‍යසනයට පත් වූවන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු එවැන්නක් තමන්ට සිද්ධ වේ යැයි නො සිතන්නට ඇත. එනමුදු එය සිදුවිය. එය ජීවිතයෙහි ස්වභාවය යි. මෙවර අප එම දුක නො වින්ද ද සසර සැරිසරන්නා වූ අපට ද එවැනි අත්දැකීම් දහස් ගණනකට මුහුණ දීමට සිදු ව ඇති බව උතුම් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දේශණය යි.

කරුණු මෙසේ ඇති කල්හි ද ඉතා කුඩා ආස්වාදයක් ලැබ සිතහ සීමටත් සතුටු වීමටත් අපි පුරුදු වී ඇත්තෙමු. ඉතා දරුණු දුක්ඛයනට දරුණු ව්‍යසනයනට භාජනය වීමට සිටින අප කුඩා ආස්වාදයක් ලැබ මහත් කොට සිතහසෙයි. සතුටුවෙයි. දුභද වූ පිළිකුල් වූ සැරව සහිත වූ වේදනාව සහිත වූ තුවාලයක් ඇති පුද්ගලයෙකු එම තුවාල සීමාව (වණ මුව) නිය පිටින් කැසීමෙන් සියුම් ආස්වාදයක් ලැබීම මේ සඳහා ධර්මයෙහි සංග්‍රහ වන කදිම නිදසුන කි.

ඉහත සඳහන් ව්‍යසනයන්ට හෙට දිනයෙහි ඔබට මුහුණ දීමට සිදුවුවහොත් එම කාරණයෙන් ද ඔබ ව්‍යසනාවන්තයෙකි. ඔබට තව දිනයක් ම ඇති බැවිනි. සත්‍යය නම් එම ව්‍යසනයන් අප කරා අදම පැමිණිය හැකි බව ය.

මේසා දරුණු අඳුරකින් අප වෙලී ඇති කල්හි ත්, උතුම් වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ විසින් අපහට සිතීන් ගණනය කර ගත නොහැකි වූ කාලයක් පුරා මහත් වූ වීර්යය සහිත ව මහත් වූ ප්‍රඥාව සහිත ව පාරමී ධර්ම පුරා ස්වකීය පරාක්‍රමයෙන් අවබෝධ කොට අප කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් දේශණා කරන ලද්දා වූ උතුම් වූ ශ්‍රී සද්ධර්මය අවබෝධ කිරීම පිණිස වැයම් නො කරන්නේ මන්ද ? (ලෝ වැසියෙනි, තෙපි) කුමක් නිසා මාර්ග ප්‍රඥාව නම් වූ මහා ආලෝකය ගවේෂණය නො කරත් ද ?

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !

බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී විරස්ථිතික වේවා !

ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ හෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"

(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය

මෝහ නිමිර විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ

සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සඵඤ්ඤා ඤානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද

පුජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද

අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,

සමින්ද රණසිංහ.

2009.10.02

www.aathaapi.org